

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. София, 11.01.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 11.12.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9758** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, чрез Министъра на регионалното развитие и благоустройството, с адрес: [населено място], [улица], № 17-19, срещу Решение № Ж-754/04.09.2015г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД; Комисията/.

Излагат се съображения за незаконосъобразност на административния акт, като издаден в противоречие с материалния закон. Посочва се, че изменението на единния граждански номер на П. Г. В. е извършено в [община], а след получаване на информация от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към МРРБ /ГД „ГРАО“/ в информационните фондове на Министерство на вътрешните работи /МВР/ е извършена корекция и не се обработват лични данни на П. Г. В. и П. Г. И. /Г./.

В съдебното заседание жалбоподателят - МРРБ, редовно призован, чрез юрк. К., поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, редовно призован, се представлява от юрк. Т.. Излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Кмета на [община], редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – П. Г. В., редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – ГД „ГРАО“, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства по смисъла на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, приема следното от фактическа страна:

В КЗЛД е постъпила жалба от П. Г. В. с вх. № Ж-754/31.05.2014г. /л. 100-101/, касаеща регистрирането на моторно превозно средство /МПС/ с регистрационен [рег.номер на МПС] видно и от справка от Министерство на вътрешните работи, сектор „Пътна полиция“ – Областна дирекция, за периода от 15.03.1995г. до 30.09.2004г., което МПС жалбоподателката не притежавала. За отстраняване нередовността на жалбата е изпратено писмо с изх. № П-4011/26.06.2014 г. /л. 98-99/ на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/.

Изискани и предоставени са становища от МВР, МРРБ и Кмета на [община]. След отстраняване на недостатъците на жалбата и въз основа на приложените писмени доказателства е изготвено становище по допустимост /л. 59/.

Жалбата е обявена за допустима, насрочено е открито заседание на 18.03.2015 г., като страни в производството са конституирани: жалбоподател - П. Г. В., ответни страни – МРРБ ГД, „ГРАО“ и [община] /протокол № 5 от 4.02.2015 г.; л. 102-106/.

С писма изх. № П-1578/25.02.2015г., изх. № П-1586/25.02.2015г., изх. № П-1583/25.02.2015г. и изх. № П-1582/25.02.2015г. страните са уведомени за образуването на производството, за насроченото заседание и за правото им да се запознаят със събраните по преписката доказателства /л. 51-58/.

Постъпила е допълнителна жалба от П. Г. В. с вх. № Ж-1998/11.03.2015г. /л. 49-50/, касаеща дължимостта на данък сгради на името на П. Г. Г. с адрес: [населено място],[жк], № 304, вх. Д, на който не живее такова лице. С писмо вх. № П-2999/9.04.2015г. е уточнено, че по искане на В. не е променян ЕГН /л. 44/. Постъпили са и допълнително писмени доказателства и становище от МВР /л. 19-43/, приобщени към административната преписка.

На проведеното на 22.07.2015г. заседание присъстват В. К., Ц. Ц., Ц. С. и М. М. /протокол № 29; л. 107-111/. Въз основа на представените доказателства, спорът е разгледан по същество, като жалбата на В. е обявена за основателна въз основа на становище от главния юрисконсулт в отдел „Правни производство и процесуално представителство“ /л. 16-18/. Обективира се и задължително предписание на ГД „ГРАО“ към МРРБ и [община] да предприемат необходимите действия за коригиране на личните данни в регистрите за гражданско състояние в 14-дневен срок. С оспорения индивидуален административен акт е възпроизведено решението на КЗЛД от протокол № 29 от 22.07.2015г. Актът на КЗЛД е изпратен като приложение към уведомителни писма до участниците в производството – с изх. № П-7231/4.09.2015г., с изх. № П-7230/4.09.2015г., с изх. № П-7229/4.09.2015г. и изх. №

П-7232/4.09.2015г. /л. 6-12/.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата на МРРБ е процесуално допустима. Решение № Ж-754/04.09.2015г. на КЗЛД е изпратено на жалбоподателя с писмо изх. № П-7229/4.09.2015г. /л. 9/, връчено на 11.09.2015г. /копие от обратна разписка, на л. 10/. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което има правен интерес от оспорване. Жалба с вх. № В-84/28.09.2015г. /пощенско клеймо ИД PS 1040 03A77V 8 от 24.09.2015г./ е подадена в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл. 168, ал. 1 във връзка чл. 146 от АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

На първо място, оспорваното решение представлява индивидуален административен акт /ИАА/ по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КЗЛД, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на МРРБ, ГД „ГРАО“. При сезиране по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от ПДКЗЛДНА /издаден на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗЛД/ се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. Съгласно чл. 6, ал. 1 от с.з. компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон“. Заседанията на комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав /чл. 8, ал. 6 от Правилника/. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове; чл. 4, ал. 1 от Правилника/. Решението следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилника, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Видно от протокол № 19 от 22.07.2015г. /л. 107-111/ на проведеното заседание присъстват членовете на КЗЛД - В. К., Ц. Ц., Ц. С. и М. М.. Същите са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство, при липсата на особено мнение съгласно чл. 11, ал. 4 от Правилника. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 АПК.

На второ място, съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал – КЗЛД; наименование на акта – решение; адресат на акта; фактически и правни основания за издаването му;

разпоредителна част, с която обявява за основателна жалба с вх. № Ж-754/31.05.2014г.; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва; дата на издаване – 04.09.2015г.; подпис на лицата, участвали в производството, с означаване на заеманата длъжност – председател и членове на КЗЛД. Тъй като КЗЛД е колективен орган съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника, актът задължително съдържа подписите на лицата, участвали в гласуването, което обстоятелство е осъществено видно от протокол № 19 от 22.07.2015 г. Константна е съдебната практика, че осъществилата се фактическа обстановка следва да бъде подведена под релевантния закон, действащ по време, място и лица за всеки конкретен случай. Несъответствието на фактите по преписката със законовите разпоредби е винаги толкова съществено нарушение, че води до ограничаване правото на защита на страните в производството, съответно – възпрепятствани са да организират своята защитна теза. В синхрон с ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. О. на ВАС и ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд, съдът намира, че не е налице основанията за отмяна на оспорваното Решение № Ж-754/04.09.2015г., разписано в чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/ на лицата, конституирани като страни в производството пред КЗЛД.

Производството за установяване на нарушения относно администрирането на лични данни е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника въз основа на жалба на П. Г. В.. Жалбата е обявена за допустима, насрочено е открито заседание на 18.03.2015г., като страни в производството са конституирани: жалбоподател - П. Г. В., ответни страни – МРРБ ГД, „ГРАО“ и [община]. Предоставена е възможност страните за изразяване на становища, за депозиране на доказателства в подкрепа на изложените от тях твърдения и за запознаване с приложените по административната преписка документи. Участващите в производството лица са уведомени за насроченото открито заседание. Спорът е разгледан по същество, като с оспорения индивидуален административен акт жалбата на В. е обявена за основателна. Тридесетдневният срок по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД не е спазен, но доколкото е инструктивен по своя характер, неспазването му не влече отмяна на акта само на това основание. Решението е изпратено като приложение към уведомителни писма, от получаването на които започва да тече 14-дневният срок за оспорването му. С оглед гореизложеното, не са налице предпоставките по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК съдът извършва и преценка за съответствието на решението с материално-правните разпоредби на закона.

По делото се доказва безспорно, че П. Г. В., ЕГН [ЕГН], е установила наличието на задължение за плащане на данък върху превозно средство с рег. [рег.номер на МПС], записан й за периода от 15.03.1995г. до 30.09.2004г., на стойност 697,97 лева /л. 100-101/, както и за плащане на данък върху недвижим имот /сграда/, находящ се в [община], [населено място], на името на П. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес:

[населено място],[жк], № 304, вх. Д. Този адрес е посочен и от жалбоподателката В., която допълва, че на него не живее лицето П. Г. Г..

С писмо вх. № С-547/1.10.2014г. [община] конкретизира, че в съответствие с декларация вх. № 13701/27.05.1998г. по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси е деклариран недвижим имот, находящ се в [община], [населено място], на името на П. Г. Г. със същото като на П. Г. В. ЕГН [ЕГН] /л. 90-93/. Уточнява, че Г. е собственик на имота и не е ясно защо фирмата изпълнител е изпратила съобщението за дължимостта на данъка на П. Г. В., както и че в базата данни на [община] няма регистриран лек автомобил с [рег.номер на МПС] .

От писмо вх. № С-558/3.10.2014 г. на Министъра на вътрешните работи и приложенията към него /л. 78-89/, се установява следното:

1. в А.-КАТ, сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – С., под едно и също ЕГН [ЕГН] са вписани лицата П. Г. В. и П. Г. Г.. Последната е вписана в регистъра на КАТ като собственик на лек автомобил, марка и модел „ВАЗ 2121 НИВА“, с държавен контролен [рег.номер на МПС] , рама 0152933 и двигател № 5125122, от дата 5.03.1995г. Документите за придобиването му не се съхранявали поради изтичане на срока за архивирането им. На 01.10.2004г. автомобилът бил снет от отчет – отчислен и регистриран в ОДМВР – П., с нов собственик.

2. по справка в централна база – КАТ се обработват личните данни на П. Г. В. като собственик на лек автомобил, цвят син с ДК [рег.номер на МПС] , ВАЗ 2121 НИВА, № рама 0152933, двигател № 5125122, дата на регистрация 12.10.1990г., собственост до 30.09.2004 г. /л. 85-гръб-86; л. 87/.

3. за автомобила се обработват данни за следните промени – на 15.03.1995г. като собственик е вписана П. Г. В.; на 30.09.2004г. са върнати регистрационните табели и като собственик на автомобила е вписан А. Б., [населено място]; на 11.03.2014г. като собственик е вписан Д. С., [населено място] /л. 86-гръб; л. 87-88/.

4. В Националния автоматизиран фонд „национален регистър на българските лични документ“ и в картотечните регистри на звената „Български документи за самоличност“ при СДВР и ОДМВР С. в един и същи период от време лицата П. Г. В. и П. Г. Г. са имали едно и също ЕГН [ЕГН] /л. 80-гръб-82-гръб/. Към момента на подаване на заявление за издаване на обикновен задграничен паспорт, рег. № 800-3363/16.11.1995г. П. Г. Г. е била с ЕГН [ЕГН] /л. 84-гръб-85/, а след 1995г. ѝ е присвоен нов ЕГН [ЕГН], с който е издадена и лична карта №[ЕИК] през 2001 г. /л. 83-84/. Преди 1999г. жалбоподателката П. Г. В. е имала ЕГН [ЕГН].

5. За установеното обработване на лични данни на две лица с едно и също ЕГН, както и за предприемане на мерки от компетентността на МВР, е уведомен директорът на ДКИС-МВР и председател на ПКЗЛД към МВР.

От писмо вх. № П-9452/23.12.2014 г. на Главния секретар на МРРБ и приложенията към него /л. 60-75/, се установява следното:

1. На 20.08.1997г. е извършена промяна на ЕГН на П. В. от [ЕГН] на [ЕГН]. При служебна проверка от [община] не предоставят документ, иницирал промяната на ЕГН, тъй като поради изтичане срока на съхранение същият не бил наличен. С писмо с № 04-01-10/20.11.2014 г. на [община] се уведомява МРРБ, че в кметство В. Т. е съставен личен регистрационен картон /ЛРК/ на лицето П. Г. Г. с ЕГН [ЕГН], променен без вписване на дата, на която е съставен ЛРК, както и дата на промяната на ЕГН на [ЕГН]. Този ЕГН се съдържа и в Национална база данни „Население“ /заявление за постоянен адрес от 8.11.2001г.; л. 62-64-гръб; л. 66/.

2. ЕГН [ЕГН] е вписан в ЛРК на П. Г. В., на нейните съпруг, деца и родители, в акт за сключен граждански брак, както и в актовете на раждане на нейните деца. На 20.11.2001г. в Национална база данни „Население“ е извършена промяна на ЕГН на същата от [ЕГН] на [ЕГН] /л. 66-гръб-75/.

От писмо вх. № П-3478/29.04.2015 г. на МВР и приложенията към него се установява следното /л. 19-43/:

1. След получаване на информация от ГД „ГРАО“ към МРРБ в информационните фондове на МВР е извършена корекция и не се обработват лични данни на П. Г. В. и П. Г. Г..

2. В писмо № У. 812р-28085/21.10.2014 г. се конкретизира, че в периода от 15.03.1995 г. до 30.09.2004 г. на лице с ЕГН [ЕГН] е бил регистриран л.а. с ДК [рег.номер на МПС] . В А. БДС има данни за документ № 4513773 от 1995 г. /задграничен паспорт/ с изтекъл срок, на лицето П. Г. Г., който се съотнася и към лицето П. Г. В. поради съвпадение на ЕГН. При извършване на регистрацията на 15.03.1995г. на МПС ЕГН е притежаван и от двете лица - П. Г. В. и П. Г. Г.. Към датата на извеждане на писмо № У. 812р-28085 ЕГН [ЕГН] е присвоено единствено към П. Г. В..

3. МВР е имало задължение до 31.03.1999г. да извърши презареждане на централната база данни на А. БДС /НРБЛД/ на данните, получени от НБД „Население“ от ГРАО. След март 1999г. П. Г. Г. е с присвоен ЕГН [ЕГН], а П. Г. В. – [ЕГН] /л. 132-143/.

Съгласно легалната дефиниция на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД „администратор на лични данни“ е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни или който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон, в които случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени. Администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните /чл. 3, ал. 3 от ЗЗЛД/. „Обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни /§ 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД/. В конкретния случай МРРБ безспорно е администратор на лични данни /чл. 2 от У. правилник на МРРБ/. На национално ниво Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ функционира на чрез Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“, която поддържа регистър на населението - Национална база данни „Население“, Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние, регистър на единните граждански номера, национален класификатор на постоянните и

настоящите адресите и служебни данни /чл. 102, ал. 1, т. 1 от Закона за гражданската регистрация – ЗГР, във връзка с чл. 13, ал. 1, чл. 27, т. 1 и чл. 28 от УП на МРРБ/. При това в съответствие с нормативно установените правомощия МРРБ, чрез ГД „ГРАО“, в качеството му на орган на изпълнителната власт, може да обработва лични данни, т.е. да извършва действия по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване /§ 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД/, включително и да предоставя лични данни към друг администратор или трето лице на територията на страната или извън нея /§ 1, т. 5 от ДР на ЗЗЛД/.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД „администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Администраторът на лични данни определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни“. Казусът обхваща изцяло хипотезата на изменение на лични данни на П. Г. В. и П. Г. Г., като не е отразена промяната на ЕГН по начин, категорично установяващ свързаната с В. информация /чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД/. Въпреки че не са обсъдени от КЗЛД разпоредбите на чл. 4 и ал. 5 от ЗЗЛД, предвиждащи в кои случаи обработването е недопустимо, съответно – забранено, както и предвидените от тези предпоставки изключения, правилно административният орган е приел, че не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на П. Г. В., конкретно – ЕГН от случайно или незаконно изменение, като е конкретизирал и коректно коя от нормите, разписани в чл. 23 от ЗЗЛД, е нарушена.

Оспореният акт, в частта по пункт I, касаеща неизпълнението на задължението на администратора по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е съответен на целта на закона - съгласно чл. 1, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данни.

П. Г. В. е упражнила правото си да сезира КЗЛД с цел установяване на

неправомерно обработване на личните ѝ данни. Безспорно се доказва изменение на ЕГН, което влече след себе си и извод за липсата на необходимите технически и организационни мерки от страна на МРРБ, ГД „ГРАО“, пречатстващи допускането му.

В допълнение: съгласно чл. 11 от ЗГР ЕГН е административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица съгласно чл. 3, ал. 2 от с.з. Това е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно, чиято вярност се удостоверява от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез териториалните звена „Гражданска регистрация и административно обслужване“. Начинът на формиране и редът за даване и промяна на единния граждански номер се определят с наредбата по чл. 113, ал. 1 от ЗГР – Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012г. Поддържането на Единната система за гражданска регистрация се осъществява от общинските администрации и от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ и териториалните ѝ звена /чл. 2 от Наредбата/. Съгласно чл. 114, ал. 1 - ал. 5 от Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. „право да променят ЕГН имат териториалните звена „ГРАО“. Единният граждански номер се променя в случаите, когато има несъответствие между: 1. датата на раждане на лицето, вписана в акта му за раждане, и датата, съдържаща се в ЕГН; 2. пола, вписан в акта му за раждане, и пола, съдържащ се в единния му граждански номер. За промяна на ЕГН се изготвя преписка от длъжностното лице в района или в административния център на общината, където се съхранява актът за раждане на лицето. За лице, което няма акт за раждане, съставен на територията на Република Б., преписката се изготвя от длъжностното лице в района или в административния център на общината, където е постоянният му адрес. Когато промяната на ЕГН е вследствие на съдебно решение за промяна на дата на раждане и/или пол, копие на акта се изготвя, след като длъжностното лице е отразило промяна в акта“. Следва са уточни и също, че след регистриране на преписката длъжностното лице в териториалното звено „ГРАО“ има следните задължения: 1. **извършва проверка на представените документи и когато установи, че е налице основание за промяна на ЕГН, дава нов ЕГН от регистъра на ЕГН** и обработва актуализационен документ „Съобщение за промяна на ЕГН“; актуализационният документ „Съобщение за промяна на ЕГН“ е документ, който съществува само в електронен вид и е част от приложните програмни средства за поддържане на регистъра на населението; 2. **издава Удостоверение за верен ЕГН** в необходимите

екземпляри - един за лицето и по един за всеки акт за гражданско състояние, където е титуляр или родител, и го предава на общината/района, където се съхраняват актовете; когато актовете за гражданско състояние се съхраняват в община/район на територията на друга област, Удостоверението за верен ЕГН се изпраща чрез териториално звено „ГРАО“; 3. вписва новия ЕГН в двата екземпляра на „Искане за ЕГН“ и **предава на общината/района, където е изготвена преписката, екземпляр от искането, придружен с Удостоверение за верен ЕГН** в необходимите екземпляри - един за лицето и по един за всеки акт за гражданско състояние (където лицето е титуляр или родител), които се съхраняват при тях; 4. съхранява преписката за ЕГН в срок 5 години; като **веднага след получаване на Удостоверение за верен ЕГН длъжностното лице в общинската администрация, където се съхраняват актовете за гражданско състояние по чл. 114, ал. 8, вписва новия ЕГН в акта /чл. 117 и чл. 118 от Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г./.**

В подзаконования нормативен акт е разписана подробно процедурата по изменение на ЕГН, която дали е спазена или не е ирелевантно обстоятелство при разглеждане на настоящия спор. Въпросът не обхваща кой в действителност е имал правото да извършва изменение на ЕГН, каквото всъщност е твърдението на жалбоподателя, вменяващ в жалбата си единствено отговорността на [община]. Напротив – следствие на така отразеното случайно или незаконно изменение на ЕГН, без доказателства, които да опровергават това, е обуславянето на извод за липсата на технически и организационни мерки от страна МРРБ, ГД „ГРАО“ /пункт I от Решение № Ж-754/4.09.2015г. на Комисията за защита на личните данни/.

Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД Комисията се произнася в 30-дневен срок от сезирането с решение, като може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Правомощията на компетентния административен орган са разписани коректно от законодателя, поставени са в условията и на кумулативност, тъй като свързващият ги съюз „или“ предполага възможност КЗЛД да обективира в решението си задължително предписание, при установено нарушение да определи срок за отстраняването му, както и да наложи установеното в санкционна разпоредба административно наказание. С. „или“ не означава единствено алтернативност на предоставените на КЗЛД правомощия, когато тя е сезирана по реда и условията на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Напротив – в своето решение по конкретен спор КЗЛД, установявайки основателност на

депозиранията пред нея жалба и безспорност на твърдяното нарушение, може едновременно да наложи административно наказание в съответствие с глава Осма от ЗЗЛД, да определи срок за отстраняване на нарушението ведно с настъпилите неблагоприятни последици, както и да издаде задължително предписание, каквото е в конкретния случай т. 2 от оспорения акт – в 14-дневен срок от получаването му МРРБ, ГД „ГРАО“ да предприеме действия по извършване на корекции на информацията, касаещи жалбоподателката предвид точно съотнасяне на същата с идентификацията на П. Г. В., за което КЗЛД да бъде уведомена. По съществуващото си задължително предписание, обективизирано в **Решение № Ж-754 от 04.09.2015г.** на Комисията за защита на личните данни, представлява принудителна административна мярка, която има правнообвързващ ефект и изпълнението ѝ е скрепено с държавна принуда /чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД/. Това предписание може да се отъждестви със санкция /неблагоприятно въздействие в правната сфера на санкционирания, свързано с едностранно принудително ограничаване на негови субективни права/. Даденото предписание е проява на субординация, на отношения на власт и подчинение, характеризиращи административните правоотношения, поради което обвързва МРРБ, ГД „ГРАО“ с дължимостта на конкретно, възприето от КЗЛД за правомерно, поведение. В този смисъл е налице обективен белег от понятието за административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК - той да поражда задължения, респ. да засяга правомощията на оспорвания /решение № 3792 от 23.03.2009 г. по адм. дело. № 298/2009 г., 5 чл. с-в на ВАС/.

Настоящата съдебна инстанция възприема становището на жалбоподателя, че в конкретния случай предписанието е дадено незаконосъобразно, тъй като са предприети действия по извършване на корекции на информацията, касаеща П. Г. В.. В писмото на МВР вх. № П-3478/29.04.2015г. е посочено, че след получаване на информация от ГД „ГРАО“ към МРРБ /чл. 112 от ЗГР/, в информационните фондове на МВР е извършена корекция и към настоящия момент /28.04.2015г. – дата на извеждане на писмото/ не се обработват лични данни на П. Г. В. и П. Г. И.. Приобщени са справки от А. „БДС“ за двете лица, с еднакво ЕГН, през един същи период, в които е отразена и промяната на ЕГН на П. Г. В. - [ЕГН], и на П. Г. И. – [ЕГН]. В хода на проверката са събрани и други писмени доказателства, приложени към становищата на страните, в които са отразени и тези изменения /писмо с вх. № П-9452/23.12.2014 г. на Главния секретар на МРРБ; писмо с изх. № АУ01-2390/2.12.2014 г. – л. 60-62/. При извършената проверка по жалбата на В. КЗЛД е констатирала

горното и въпреки това, в противоречие с материалния закон е предписала на МРРБ, ГД „ГРАО“ да предприеме действия по извършване на корекции. В случая предписанието не е обвързано с предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, каквато би била логическата обвързаност между пункт I и пункт II на оспорения административен акт. Приложими са правилата на чл. 35 от АПК за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Тежестта на доказване е на административния орган предвид чл. 170 от АПК, който преди даване на предписанието с конкретното съдържание е следвало да съобрази, че неправилното отразяване на ЕГН е отстранено преди провеждане на откритото заседание на 22.07.2015г., когато спорът е разгледан по същество. С оглед разглеждането на спора единствено по отношение на МРРБ, ГД „ГРАО“, и наличието на правен интерес на жалбоподателя в съдебното производство, се обуславя извод, че извършените корекции на информацията, предвид точното съотнасяне на същата с идентификацията на П. Г. В., се приемат като лишавашо даденото предписание от предмет.

С оглед изхода на спора и частичната основателност на подадената жалба и чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, в съответствие с Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по т.д. № 5/2009г., ВАС, О., и т. 11 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, във връзка с чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 8, ал. 2 и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на Комисията за защита на личните данни, следва да бъде присъдено възнаграждение, платимо от жалбоподателя, в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, *Административен съд София-град, Второ отделение, 22-и състав,*

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, чрез Министъра на регионалното развитие и благоустройството, с адрес: [населено място], [улица], № 17-19, **Решение № Ж-754/04.09.2015г.** на Комисията за защита на личните данни **в частта**, с която на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с т. 1 от решението се издава задължително предписание на МРРБ, ГД

„ГРАО“, в 14-дневен срок от получаването му да предприеме действия по извършване на корекции на информацията, касаеща жалбоподателката, предвид точното съотнасяне на същата с идентификацията на П. Г. В., за което комисията да бъде уведомена.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, чрез Министъра на регионалното развитие и благоустройството, с адрес: [населено място], [улица], № 17-19 срещу **Решение № Ж-754/04.09.2015г.** на Комисията за защита на личните данни **в останалата част по пункт I.**

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството, чрез Министъра на регионалното развитие и благоустройството, с адрес: [населено място], [улица], № 17-19, да заплати на Комисията за защита на личните данни, с адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 150 /сто и петдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република Б..

Съдия: